

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 170. An quoque de jure civili incurrant infamiam & inhabilitatem ad honores & officia, & actus civiles.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

ex quibus sumpta hæc suspicio, esse falsa. Simanc. l. c. iii. § 1. rub. de probat. n. 13. Farin. n. 50. qui tamen n. 51. ait modum nihilominus procedendi in iudicio contra sic suspectum esse eundem, qui est contra suspectum de vehementi.

5. His omnibus non obstantibus, non est condemnandus ut Hæreticus, aut etiam ut de ea vehementer suspectus, qui metu gravi cadente in virum constantem v. g. metu tormentorum & mortis, exterius negat fidem, etsi peccet graviter; eò quòd cum Hæresis consistat in voluntario recessu à Catholica veritate, non præsumatur sic coactè recedens recedere voluntariè à fide; ac ita talis metus purgat suspensionem Hæresis, ita cum Simanca l. c. iii. 17. num. 29. & l. c. modo cessante tali metu statim signa doloris ostendat, & patrati sceleris poenitentiam exposculet, ne aliàs præsumatur adhuc prius ex animo consensisse & ratum habere turpem illam recessum. Unde & tunc ad abjuracionem compellendus tanquam de Hæresi vehementer suspectus. Sic AA. cit. Penia l. c. Simanc. num. 37. Farin. q. 183. à n. 26. Azor. instit. mor. p. 1. l. 8. c. 9. in fine. de cætero, secus est de metu non ita gravi (pro cuius exemplo Castrop. ponit metum infamiae, exilii, fustigationis non ita gravi) quia non videtur sufficiens in tam gravi crimine ad excludendam ejus suspensionem præsertim respectu Episcopi, Clerici, Monachi, Theologi, etsi ad hoc sufficeret respectu foeminae, pueri, aut plebei.

Quæst. 170. An quoque de Jure Civili incurrant infamiam & inhabilitatem ad Honores & Officia & Actus Civiles?

1. Resp. Primò: Infamiam, quæ poena est temporalis, incurrunt quoque Hæretici Jure Civili, ut constat ex Auth. Gazaros. C. h. t. ubi omnes Hæreticos utriusque sexus, quocunque nomine censeantur, perpetua damnantur infamiam. Item ex L. Manicheos. L. qua de Samaritanis. aub. credentes, fautores, receptores, qualiterque incurratur, dictum est supra.

2. Resp. Secundò: Hinc quoque de Jure Civili inhabiles sunt ad honores, officia publica & omnes actus Civiles, ita ut, per citata jura, si quis Hæreticorum, eorumque fautorum &c. ad honorem, dignitatem, aut officium publicum assumatur, vel aliquem ex actibus paulò post specificandis similibusve exerceat, omnia sint nulla & irrita. Sic itaque in specie creati non possunt Civitatum defensores. L. jubemus. C. Episcop. audien. nec ad consilia vocari, juxta Auth. Credentes C. h. t. ut Ricciul. de jure personar. L. 5. c. 20. num. 7. Sanctarel. de Hæres. c. 25. num. 11. vers. Hæretici. apud Barb. in C. excommunicamus. h. t. num. 26. nec esse possunt testes, Barb. num. 27. citatis Menoch. conf. 149. n. 28. Rebuff. de repro. test. n. 226. Farin. de Hæres. q. 56 n. 206. Sanctarel. l. c. nec esse consiliarii aut alii Ministri publici, Farin. q. 89. à n. 43. eoque teste Canonista omnes, nec consecui gradum Doctoris, esseque Judices & Advocati. Auth. Credentes. h. t. Barb. cit. n. 26. Sanctarel. l. c. Ricciul. l. c. n. 11. § 13. nec esse possunt milites, ex L. quicumque. §. nullum. C. h. t. aliique, adducti per Decian. L. 6. c. 43. n. 4.

Quæst. 171. An & qualiter Hæretici sint intestabiles, institui Heredes, & ab intestato succedere nequeant?

1. Resp. Ad Primum: Hæretici nec testamentum, nec codicillum, nec aliam voluntatem ultimam facere possunt. C. excommunicamus, §. Cre-

denes. h. t. qui textus, etsi loquatur expressè de Fautoribus & Defensoribus Hæreticorum, à fortiore tamen de ipsis quoque Hæreticis intelligendus est, juxta omnes. Concordat Jus Civile. L. Manicheos C. h. t. §. 5. ubi ergo scriptura illius irrita sit, sive testamento, sive codicillo, sive epistola, sive alio genere reliquerit voluntatem &c. item L. Ariani. L. fin. Auth. Credentes. C. h. t. rationem reddit Castrop. tract. 4. d. 5. p. 26. n. 1. quia omnia illorum bona à die commissi criminis addicta sunt fisco, de quo paulò post. Extenditur responsio primò, ut testamentum, codicillus, fideicommissum sint nulla, etsi facta ad pias causas; quia jura indistinctè loquuntur. Farin. q. 190. §. 6. num. 92. Barb. l. c. n. 29. Pirh. n. 74. Item, etsi facta in favorem filiorum, eorumque orthodoxorum, Gloss. in C. cum secundum leges h. t. in 6. Simanc. de Catholicis. tit. 9. n. 4. Barb. l. c. n. 30. Secundò, ut extendat se ad testamentum militare. L. fin. C. h. t. ut testamentum non convalescat post secutam poenitentiam Hæretici, Farin. n. 93. Pirh. l. c. Tertiò, ut secundum probabilem, quam tenent Covar. in clem. furiosus, p. 1. §. 2. n. 2. Penia l. c. p. 2. comment. 165. Peregrin. de jure fisci, L. 5. tit. 1. n. 172. Barb. l. c. testamentum sit ipso jure nullum ante sententiam, tam declaratoriam quam condemnatoriam, ita ut secuta sententia declaratoria criminis, retrahatur ad diem commissi criminis, & ab illo testamentum censeatur nullum. Contrarium tamen fortè probabilius sentientibus Molin. de 7. §. 7. Tom. 1. d. 95. post med. Sanch. L. 2. mor. c. 24. n. 3. Valsq. l. 2. d. 171. c. 1. n. 21. Pirh. h. t. num. 74. Castrop. l. c. Farin. q. 190. n. 89. in fin. ex ea ratione, quòd Hæreticus non privetur Dominio utili suorum bonorum, & potestate transferendi ea in alios, donec sententia, saltem declaratoria criminis, succedat, adeoque sicut vi hujus potestatis potest bona sua validè etsi revocabiliter alienare, ita id etiam poterit testamento; ita Castrop. qui etiam subdit: Se non credere, quòd tradit Farin. n. 93. nimirum Hæreticum poenitentem & Ecclesiae reconciliatum non posse testari de bonis acquisitis post abjuracionem, eò quòd sententia confiscationis bonorum extendat se solum ad bona habita ante abjuracionem, & non ad habenda post illam. Possè nihilominus testamentum ante sententiam juxta hos posteriores AA. validum invalidari per sententiam, admittunt iidem. Reiffenst. h. t. n. 299. eò quòd in C. excommunicamus dicitur: Sit intestabilis; quo verbo futuri temporis importari sententiam ferendam volunt.

2. Resp. Ad Secundum: Privantur quoque omni successione ab testato, sive institui nequeunt Hæredes, Legatarii, aut quicumque capere ex testamento, aut ex alia voluntate ultima. Sed neque illius successione ab intestato capax est, Farin. l. c. Calder. tract. de Heret. rub. de poenis Hæres. n. 2. Simanc. de Cathol. instit. tit. 46. n. 55. Castrop. cit. p. 26. n. 2. &c. juxta L. Manicheos. C. h. t. §. 1. in fine, ubi: Ipsos quoque volumus ab omni liberalitate & successione, quolibet titulo venientes. L. Ariani. C. eod. Proinde generaliter procedit responsio: sive successio deferatur jure communi, sive jure militari, id est, ultima voluntate militis, sive jure fideicommissi, institutionis aut particularis Legati Barb. in C. excommunicamus. num. 32. Ricciul. l. c. L. 5. c. 27. n. 3. & 4. Extenditur insuper specialiter, ut procedat, etiam si deferatur per viam contractus seu donationis inter vivos, L. Ariani C. h. t. §. cunctis. Farin. q. 190. n. 96. Sanch. l. c. l. 2. c. 14. n. 36.